

РЕШЕНИЕ

№ 65

гр. София, 06.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав,** в публично заседание на 11.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **234** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на И. И. И. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], № 11, ет. 2, ап. 2 – адвокат Г. срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/17.07.2012 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП, [населено място], потвърден мълчаливо от Директора на Дирекция „О.” при ЦУ на НАП, [населено място].

С оспорения ревизионен акт, за жалбоподателя са установени допълнителни публични вземания - данък по установени задължения по чл. 35 от Закона за облагане доходите на физическите лица /ЗОДФЛ - отм./ за 2003 г., 2004 г., 2005 г., 2006 г. и по чл. 48 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за 2007 г. и 2008 г., общо в размер на 929 106,01 лева – главница и лихви.

В жалбата, от съда се иска РА да бъде отменен, като неправилен и незаконосъобразен. Посочено е, че РА е издаден при наличието на съществени нарушения на административно-производствените правила, защото оспорващият е бил лишен от възможността да сочи доказателства. Твърди се, че ревизионният доклад е издаден извън срока по чл. 117, ал. 4 от ДОПК, което опорочава и самия РА. Според оспорващия не е възможно, издателят на РА да е длъжностно лице, участвало в самото ревизионно производство, защото така то би контролирало собствените си действия. Посочено е, че неправилен ревизията е извършена по реда на чл. 122 от ДОПК, тъй като не са били налице законовите предпоставки за това. В РА не е

извършен действителен анализ на относимите доказателства, въпреки формалното позоваване на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Според оспорващия, независимо от факта, че при извършването на ревизия по този ред фактическите констатации се смятат за верни до доказване на противното, следва да се държи сметка за събраните в хода на производството доказателства. Инвокирани са доводи, че съвсем неоснователно органите на приходната администрация са установили публични задължения за периоди, за които е изтекла предвидената в чл.109 от ДОПК давност. На последно място се изтъква, че РА е лишен от мотиви, което е допълнително основание за обявяването му за нищожен или за отмяната му като незаконосъобразен.

По време на проведените по делото открити заседания, оспорващият не се явява лично. Пълномощникът му адвокат Г. поддържа жалбата. В дадения от съда срок са представени допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът по оспорването, в лицето на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” при ЦУ на НАП – [населено място], чрез юрисконсулт К. намира жалбата за неоснователна, като моли същата да бъде отхвърлена. Представени са допълнителни доводи в писмени бележки.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че ревизионното производство е започнало със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 905228/03.08.2009 г., издадена от Началник на сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., за определяне задълженията на И. И. И. по ЗОДФЛ /отм./ за периодите от 01.01.2003 г. до 31.12.2006 г., по ЗДФЛ за периодите от 01.01.2007 г. до 31.12.2008 г., вноски за държавно обществено осигуряване и вноски за здравно осигуряване.

В хода на ревизията са извършени множество процесуални действия и са събрани писмени доказателства.

От ревизираното лице са изискани документи, свързани с източниците и размера на доходите, получени от него през ревизирания период, вида и размера на притежавано движимо и недвижимо имущество, налични банкови сметки и парични средства в брой и доказателства за произхода им, получени и предоставени заеми, притежавани финансови активи и движими ценности, пътувания в чужбина, участия в управителни и надзорни органи на юридически лица, доходи от наем, документи доказващи извършените разходи на физическото лице и декларация във връзка с произхода на паричните средства.

За изясняване на обективната истина са отправени запитвания и искания за представяне на документи и писмени обяснения до банки, Отдел „Пътна полиция” - СДВР, Главна Дирекция „Гранична полиция”, ТД на НАП, [населено място], офис Изток и Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси” при Столична Община. Събраните писмени доказателства са отразени в издадения в последствие ревизионен доклад и са обсъдени в съвкупност с останалите доказателства.

В хода на ревизията е установено, че по банкова сметка на задълженото лице № 10681735 в Банка ДСК ЕАД, клон П. за периода 2005 - 2008 г. са постъпили суми в размер над 2 500 000 лева.

ТД на НАП, [населено място], офис Изток е уведомила ревизиращия екип, че лицето

не е подавало годишни данъчни декларации за ревизираните периоди.

След преглед на събраните доказателства, органите по приходите са констатирали, че липсват документите за установяване на данъчната основа. Във връзка с това на ревизираното лице е връчено уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, с което на същото е съобщено, че данъчната основа за облагане с данък върху доходите за периодите от 01.01.2003 г. до 31.12.2008 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Указано е, че в 14-дневен срок следва да бъдат представени доказателства.

Събраните доказателства са анализирани и въз основа на тях е определен паричният поток по години. Извършена е съпоставка между средствата, с които лицето е разполагало по години и извършените разходи, в т. ч. обичайните разходи за издръжка на едно лице на база статистически данни на Националния статистически институт /НСИ/ и е направен извод, че разходите на задълженото лице през ревизираните периоди превишават доходите му, както и че има данни за укрити доходи.

Събраните доказателства са анализирани от ревизиращия екип и е прието, че съществува основателно предположение за укриване на доходи. Недостигът на средствата до размера на извършените разходи, е възприет за данъчна основа на основание чл. 122, ал. 1, във връзка с ал. 2 от ДОПК.

Органите по приходите не са кредитирали твърденията на И., че преводите на сумите по банковата му сметка са били във връзка с извършваната от него търговска дейност по закупуване на плодове и зеленчуци от Република М..

Резултатите от ревизията са обективирани в издаден, в срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК ревизионен доклад /РД/ № № 1201997/20.03.2012 г. връчен на задълженото лице на 30.05.2012 г. И. е подал възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК, което е обсъдено в РА, но е прието за неоснователно.

След приключване на ревизионното производство е издаден РА № [ЕГН]/17.07.2012 г., от Главен инспектор по приходите в ТД на НАП, [населено място], упълномощен със Заповед № К 1201997/28.05.2012 г. на органа, възложил извършването на ревизията. С РА са установени допълнително задължения за данък върху доходите на физическите лица за ревизирания период в размер на 575 681,30 лева и са начислени лихви в размер на 352 555,49 лева, както и са определени дължими вноски за ЗО в размер на 479,40 лева и лихви в размер на 389,82 лева.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил мълчаливо.

За изясняване на спорни обстоятелства е допуснато изслушване на съдебно-счетоводна експертиза, чието писмено заключение /основно и допълнително/ е приобщено, към доказателствения материал, събран в производството.

По искане на оспорващия бяха разпитани и двама свидетели, за установяване на твърденията от него обстоятелства.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният РА е връчен на К. на 24.08.2012 г. Жалбата до Директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП – [населено място] е подадена на 10.09.2012 г. /първият присъствен ден след 08.09.2012 г., когато е било събота, неприсъствен ден/, вх. 94-И-763. Срокът за произнасяне на решаващия орган на основание чл. 152, ал. 1 от ДОПК е изтекъл на

12.09.2012 г. Поради липса на произнасяне следва да се приеме, че подадената на 10.12.2012 г. до АССГ жалба /вх. № 31545/ е в срока по чл. 156, ал. 5 от ДОПК. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство по издаването на акт, с който се засягат нейни права и законни интереси и следователно е подлежащ на оспорване, поради което жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

След проверка и анализ на съдържащите се в административната преписка доказателства, касаещи спора и събраните в хода на съдебното производство доказателства, съдът достигна до следните фактически констатации и правни изводи:

Съгласно разпоредбата на [чл. 123, ал. 1 от ДОПК](#), в случаите по [чл. 122, ал. 1](#) при определяне на основата по реда на [чл. 122, ал. 2 от ДОПК](#), се смята до доказване на противното, че е налице подлежаща на облагане с данъци печалба, респективно доход, когато: 1/ стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или безвъзмездно финансиране, получени от него и 2/ направените разходи от лицето и свързаните с него лица по [§ 1, т. 3, б "а"](#) от допълнителните разпоредби, явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства. Фактическите констатации на ревизиращите обосновават хипотезата на [чл. 123, ал. 1, т. 2 от ДОПК](#), като следва да се посочи, че за да се презумира подлежащ на облагане доход по смисъла на цитираната норма, следва превишението на разходите над приходите да е реално и безспорно установено от органите по приходите.

При съпоставка на събраните доказателства, за всяка една от годините на ревизирания период, в ревизионния акт е изготвен баланс на приходите и разходите на жалбоподателя.

Административният орган е приел, че са налице предпоставките по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно, че са налице са данни за укрити приходи или доходи. В доказателствена тежест на приходните органи е да установят наличието на предпоставките, в конкретния случай - на тези по т. 2 на чл. 122, ал. 1 от [ДОПК](#). В РА и в писмените бележки на пълномощника на ответника са изложени пространни мотиви, относно това защо не следва да бъдат кредитирани твърденията на жалбоподателя, затова, че преведените по банковата му сметка суми са били за закупуване на плодове и зеленчуци от Република М..

За изясняването на обстоятелства, по които те не постигат съгласие, съдът допусна и изслуша заключение на ССЧЕ. Експертът е проверил коректно наличните първични счетоводни документи и е изградил последователни, компетентни и вътрешно непротиворечиви изводи. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси и са направени изводи, след проверка на място и след анализ на събраните писмени доказателства. Заключение /основно и допълнително/ следва да бъде кредитирано като мотивирано, логично и съответстващо на събраните доказателства.

Вещото лице е изготвило заключението си в два варианта. При първия вариант са проследени паричните потоци за периода 2003 г. - 2008 г. без да се вземат под внимание твърдените като получени суми от физически лица, внесени и изтеглени от сметката на жалбоподателя за закупуване на плодове и зеленчуци.

От направения анализ експертът е установил при проследяването на паричните потоци през периода 2003 г. - 2008 г. приходи с неустановен произход, постъпили по банковата сметка на жалбоподателя, при което данъчната основа следва да бъде в

размер на 2 479 385,62 лева. При втория вариант са проследени паричните потоци за същия период като са взети предвид твърденията от И. приходи, дадени му от други лица за закупуване на плодове и зеленчуци от чужбина. В този случай е констатирано наличие на приходи с неустановен произход, при което данъчната основа следва да бъде в размер на 103 078,25 лева. По време на проведеното по делото открито заседание вещото лице доразви заключението си, посочвайки, че при първия вариант на заключението няма разлика между него и констатациите, направени в РА.

Съдът кредитира първия вариант на заключението и не приема доводите на жалбоподателя за получени суми от физически лица, внесени и изтеглени от сметката на жалбоподателя за закупуване на плодове и зеленчуци от чужбина. Основен мотив за този извод е обстоятелството, че нито в хода на съдебното, нито в хода на административното производство са представени достатъчно убедителни доказателства в подкрепа на визираните твърдения на жалбоподателя. Няма данни от къде лицата, внасяли суми по сметката на И. са ги придобили и какъв е техният произход. Не са налице договори за внос, касови ордери за предоставени чужди средства, фактури за закупени и продадени плодове и зеленчуци, извлечения от счетоводни сметки, които да отразяват сделките с тях, справки-декларации и дневници за покупки и продажби по ЗДДС и други документи, съставяни от търговците при или по повод на упражняваната от тях дейност. Няма данни И. нито да е купувал от свое име стоки от чужбина и да ги е внасял в страната, декларирайки ги пред компетентните митнически власти и заплащайки съответните митни сборове, нито в последствие да ги е продавал на територията на страната в търговски обекти или по друг начин.

Видно от представения по делото ревизионен акт, за [фирма], собственост на Е. И. – брат на жалбоподателя, са установени публични задължения в големи размери, поради което е невъзможно да се приеме, че фирмата е разполагала със средства, които да бъдат преведени по сметката на жалбоподателя. Според вещото лице, Е. И. като физическо лице е могъл да предостави на брат си определени средства, но документи, подкрепящи този евентуално настъпил факт, като например сключен договор за заем не са представени. Според настоящият съдебен състав това обстоятелство е без правно значение за спора, защото постъпилите по сметката на И. суми представляват безспорно приход, чиито произход е неясен и същият не е бил деклариран по надлежния ред.

В контекста на горните разсъждения, съдът намира за неотносими към предмета на спора и свидетелските показания. На същите не може да бъде дадена пълна вяра, защото свидетелката Н. е във фактическо съжителство с оспорвания, а показанията на свидетелката Ц. са противоречиви и отразяват нейни косвени възприятия относно случили се събития. Неубедително звучи твърдението ѝ, че случайно майката на Н., през 2007 г. или 2008 г. ѝ е дала сумата от 80 000 лева, молейки я да я внесе в банката по сметката на И., на първо място поради големия размер на сумата, дадени на сама жена със съзнанието, че може да бъде ограбена и на второ място, поради неустановените ѝ отношения с И. и семейството му.

По отношение на допълнителното заключение, съдът не намира, че не следва да обсъжда същото, поради липсата на отнositелност към спора. В този случай експертът е направил изчисления на размера на данъчната основа и дължимия данък, без да взема предвид постъпилите суми, свързани със стопанската дейност на жалбоподателя, а само тези, преведени от други лица. Както беше посочено по-горе жалбоподателят

следваше да докаже произходът на тези парични средства и основаниято за превеждането им по банковата му сметка.

Наведените доводи за допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, съдът намира за неоснователни. Право на данъчния орган е, при констатиране на съответните предпоставки да премине от извършване на ревизия по общия ред към такава по реда на чл. 122 от ДОПК. В разглеждания случай е прието, че декларираните и получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период, както и че са налице данни за укрити доходи и приходи и затова ревизионното производство е продължило по извънредните способи.

Лишен от правна опора е и довода, че РА е издаден незаконосъобразно от лице, участвало в ревизионното производство. По силата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК /в редакцията към 2012 г./, след получаване на уведомлението органът, възложил ревизията, определя със заповед компетентния да издаде ревизионния акт орган по приходите. В закона не предвидено ограничение за това, лице, участвало в ревизионното производство да бъде определено и като издател на ревизионния акт от органа възложил извършването на ревизията.

Неоснователно е и възражението за изтекла давност. Съгласно чл. 109, ал. 1 от ДОПК, Не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация. В разглеждания казус ревизирания период е от 2003 г. до 2008 г., т.е. за получени през 2003 г. доходи и приходи, И. е следвало да подаде декларация до 15.04.2004 г., съгласно чл. 41 от ЗОДФЛ /отм./, т.е. давността тече от 01.01.2005 г. и изтича на 31.12.2009 г. Ревизионното производство е започнало през 2009 г., т.е. преди изтичането на 5-годишния срок, предвиден в чл. 109 от ДОПК.

Предвид на гореизложените съображения трябва да се приеме, че оспорения РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, при несъществено нарушение на административно-производствените правила и при съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което следва жалбата да бъде отхвърлена.

В жалбата, наред с оплакванията срещу ревизионния акт е инкорпорирано искане за отмяна на заповедта за определяне на компетентен орган. Този акт, макар, че носи белезите на индивидуален административен акт не подлежи на самостоятелно оспорване, поради факта, че е част от производството по издаване на ревизионния акт, с който приключва производството по установяване на публичните задължения. В тази връзка жалбата в тази ѝ част следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото да се прекрати.

С оглед изхода на делото и предвид на факта, че ответникът по оспорването е поискал присъждане на разноски, на същия се дължат такива, изчислени по реда чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл.

144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 161, ал. 1 и ал. 4 и чл. 160, ал. 1, пр. 4 от ДОПК, **Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,**

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И. И. от [населено място] срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/17.07.2012 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП, [населено място], потвърден мълчаливо от Директора на Дирекция „О.“ при ЦУ на НАП, [населено място].

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на И. И. И. от [населено място], в частта срещу заповедта срещу заповед за определяне на компетентен орган № 1201997/28.05.2012 г.

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 234 по описа за 2013 г., в тази му част.

ОСЪЖДА И. И. И. с адрес: [населено място], жк Д., [жилищен адрес] с ЕГН [ЕГН] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП – [населено място], на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, сумата от 19032,12 /деветнадесет хиляди и тридесет и два и 12 ст./ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б..